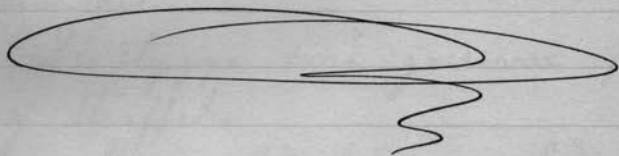

Historien om
Den stygge lille gossen
och
Den stackars gamla gumman.

Sann handlinge.

Den stygge lille gossen har blif-
vit beskrifven af stora författare.

Den stygge lille gossen har blifvit
beundrad af snälla små gossar.

De ha derfor också blifvit stygga små
gossar.

De veta mycket väl att straffet följer
förbrytelsen. Stora författare har sagt
dem det.

De stygga små gossarne frukta
ej straffet.

Men de harⁿ hvad som hande^r.

Det fanns en stackars gammal gum-
ma som hade ett bläckhorn.

Den stackars gamla gumman ål-
skade sitt bläckhorn.

Den stygge lille gosse röfvade hen-
nes bläckhorn.

Den stackars gamla gumman hade
en penna.

Den stackars gamla gumman ^hälskade
sin penna.

Den stygge lille gossen stal hen-
nes penna.

Den stackars gamla gumman bad om
ett blåskorn. Gossen gånade det väl.

Han var ike nöjd med det:

Han gånade också hennes penna.

Den stackars gamla gumman bad om
ett blåskorn och talade om straff.

Den stygge lille gossen skrattade.

Rättvisan vakade.

Schar ^hvad som hände.

Det bortröfvade blåskornet stjälpte sig ut
öfver den stygge lille gossens små nya-
ste kläder och då han petade tänderna
med den bortstulna pennan halkade
den ned i hans strupe.

Den stackars gamla gumman blif
utan tröst.

Hon hade en penna i bakhåll.
Bläckhornet var borta, men _____
flaskan var guar.

Och så skref hon en historia om
den stygge lille gossen.

